

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Origines Benedictinae, Siue Illvstrivm Coenobiorvm Ord.
S. Benedicti, Nigrorvm Monachorvm, Per Italiam,
Hispaniam, Galliam, Germaniam, Poloniam, Belgium,
Britanniam, aliasque Prouincias. Exordia Ac ...**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1614

Capvt LXXIII. S. Martini Coenobium, in vrbe Tornacensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11261

CAPVT LXXIII.

S. MARTINI

Cœnobium, in vrbe Tornacensi.

S Eligius Nouiomenfis ac Tornacensis Episcopus, dentes duos Sancti Martini Turonensis Episcopi cum haberet, quos pio adfectu, ex maxilla beati Præsulis extraxerat, cum sacrum eius corpus à Lothario Gallia Rege aureæ capsæ includendum accepisset, indignum iudicans sacratissimos hosce dentes, diutiùs apud se, sine honore publico, retinere, statuit eos publicè in basilicis honorandos deponere. Cum itaque apud Tornacum Neruiorum, prædicationis Euangelicæ munus obiret, montem amœnissimum reperit, in quo sanctum Martinum olim orasse, mortuumque ad vitam reuocasse, constanter incolæ adfirmabant. Ratus itaque optimam propositi sui exequendi occasionem sibi oblatam, in dicto monte, opidi muris nunc incluso, basilicam & monachorum cellas exædificauit, eoque in loco alterum beati Martini dentem (alterum enim Nouiomenfi Ecclesiæ dedit,) quem hodieque monachi piè adseruant, reliquit. Destructum est autem hoc S. Martini cœnobium à Normânis Belgicam vastantibus, anno octingentesimo octogesimo secundo, soloque æquatum, præter sacellum quod inter ruinas, miritis haud dubiè

An. 882.

dubiè beatorum Præfulum, subsistens, pòst
 instaurationem dedit. Anno nam-
 que Christi millesimo nonagesimo secundo
 postquam Odo, summæ vir eruditionis, Au-
 relijs Tornacum à Collegio Canonorum B.
 Virginis euocatus, scholisque præfectus an-
 nos quinque Rectoris munere laudatissimè
 functus fuisset, & sanctioris vitæ genus cum
 discipulis suis aliquot, amplecti iam statuis-
 set, Radbodi Nouiomensis ac Tornacensis
 Episcopi rogatu, B. Martini sacellū, apud mu-
 ros vrbis inter rudera adhuc subsistens, comi-
 tante clero, populoque applaudente, postri-
 die Kal. Maias (qui dies tunc Dominicus erat)
 cum socijs possidendum accepit. Vixit au-
 tem cum suis primùm iuxta regulam S. Au-
 gustini: at postmodum, HaimERICI III.
 Abbatis Aquicincti consilium secutus, S. Be-
 nedicti habitum atque institutum adsumsit.
 Anno verò millesimo centesimo quinto,
 ab iustauratione monasterij decimo quar-
 to, dictus Odo Abbas, ad Episcopatum
 Cameracensem raptus est; relictis in mo-
 nasterio, à se nuper exstructo, mona-
 chis Benedictinis amplius octoginta, qui-
 bus abiens Segardum virum optimum præ-
 fecit, qui annis viginti & vno, magna
 cum laude, præfuit. *Hæc ferè ex loci istius
 monumentis desumpta nobis transmisit R. P. Pe-
 trus Loherius, eiusdem cœnobij Abbas, noster olim
 in studijs Theologicis Louanij collega. Ceterum*

*Meyerus
 in Annal
 Flandria
 tradit id
 factum
 an. 191.*

An. 1105.

Odo

Lib. de blas-
phemia in
S. Sanctum.

In Biblio-
theca SS.
Patrum.

Odo sede sua Episcopali postmodum pulsus, quod virgam & anulum, quæ consecratus ab Ecclesia acceperat (vt ipsemet scribit,) ab Henrico III. Imp. iteratò nollet accipere, ad Aquicinctinum cœnobium se contulit, vbi & obiit anno millesimo centesimo decimo quarto. Scripsit is varia, quæ Tritthemius, Henricus Gandauensis, & nos in Bibliotheca Belgica recensemus: ex quibus existat Commentarius in Canonem Missæ ad Vuldodonem monachum Affligemiensem conscriptus.

Est autem in hoc Martinensi cœnobio pulcherrima atque amplissima librorum manuscriptorum Bibliotheca, quam aliquando cum admiratione lustrauimus.

Varios inter manuscriptos codices, ad quos Sigeberti Gemblacensis Chronicon à nobis cum Appendice Anselmi Abbatis Gemblacensis e- vulgatum, comparauimus, & Ortelianum exemplar à Tornacensis huius cœnobij, vt apparet, monacho auctum vsui nobis in primis fuit. In eo autem non pauca de monasterij istius instaurati- one leguntur inserta, quibus nostratis Ecclesia- sticæ antiquitatis studiosum nequaquam duxi- mus frustrandum:

An. 1092.

Anno CIO. XCII. in suburbio Tornacen- si ad septentrionalem plagam vrbis, mona- sterium sancti Martini construere incipit

Odo

Odo Aurelianensis, VI. Non. Maij, die Dominico. Ex condicto namque prædicta die eò adueniens, comitante eum solemnè processione Domno Radbodo eiusdem vr̄bis Episcopo, & clericis Ecclesiæ beatæ Dei genitricis Mariæ, cum populi maxima multitudine, locum ab eodem suscepit Episcopo, vnà cum IV. fratribus secum ibidem Deo militaturis regula Canonica, sub habitu clericali. Qui Odo Aurelianis oriundus, Tornaci tunc temporis Scholasticus, nullo Cisalpinorum inferior famâ celebrabatur, Dialecticæ artis, ceterarumque liberalium scientiâ. Qua ex re, vnde quaque ad eum clericis confluentibus, vnus è peregrina superueniens regione, anulum aureum illi obtulit, in quo monostichon hoc insculptum fuit:

Annulus Odonem decet aureus Aurelianensem. Hæc retulimus, vt ex ijs cõijciatur, quantum apud vnâ regaliū Ecclesiarum honorem habere potuisset, si illò tetendisset, dum maluit Christo adhærere in loco pauperiei & indigentia.

Anno CIO. XCIII. Odo Aurelianensis, inualescente religionis feruore, monachicum habitum vnà cum ceteris fratribus suscipit, secum in hoc monasterio S. Martini Tornacensis constitutis. Et quia tanta famâ viri, vt prædiximus, circumquaq; diffusa, tantumque lumen sub modio latere diu non potuit, Dei ordinatione, qui eum altiùs in posterû sublimare disponebat, cuncta congregatio iam, Deo

An. 1093.

largiente, numerosior adulta, vnanimi volū-
tate pariq̄ue voto, eundem Odonem Abba-
tem sibi præficit, assensu Radbodi iam prædi-
cti Episcopi. Cui in tantum diuina gratia ad-
fuit, vt cum ante eius aduentum, idem locus
per CCC. ferè annos desertus fuisset, nec
quidquam omnino appendiciorum haberet,
plusquam LXX. monachos infra XII. an-
nos in eo congregauerit, constructis suffi-
cientibus eis officinis, tantâ agrorum amplitu-
dine acquisitâ, tantaq̄ue substantiâ, quæ supe-
rabundaret ad necessarios vsus, tam superue-
nientium hospitem, quam inhabitantium
monachorum.

An. 1105.

Anno CIO. CV. Manasse Cameracensi Epi-
scopo accepto monachico habitu, Odo pri-
mus Abbas ex cœnobio sancti Martini Tor-
nacensis Ecclesiæ in Episcopatu ei succedit.
*Hactenus ex manuscripto Sigebertini Chronici
exemplari quod olim Abrahami Ortelij, Cosmo-
graphi Regij fuit, nunc in bibliotheca Soc. IESV
Antuerpiæ adseruatur.*

* *Exstat
ta MS. a-
pud ma &
alibi.*

Obijt autem Odo XIII. Kal. Iulij, an. Chri-
sti millesimo centesimo decimo tertio, (non de-
cimo quarto, vt alibi legitur:) quod ex libello
seu * Epistola longiore, de eius vita & obitu à N.
monacho Aquicinctino scripta certò didici. In
qua de scriptis eius hæc inter alia leguntur: Ex-
stant apud nos quedâ eius opuscula, quæ digna
habentur memoria, scilicet de Canone Euan-
geliorum, & Canone Missæ libelli duo, Dispu-
ratio

tatio contra Iudæum, Homilia de Villico, Liber vnus de originali peccato, & alius de blasphemia in Spiritum sanctum, quem interrogationi meæ dignatus est respondere, meoque nomini consecrare.

Commentarius porro in Canonem Missæ scriptus est ad Vuolbodonem monachum Affligemiensem, vnum è sex illis primis militibus, qui cœnobij Affligemienfis fundamenta iecerunt.

CAPVT LXXIV.

Formpachense monasterium, vulgò Formpach, in Bauaria.

1094.

DE fundatione istius monasterij scribit Auentinus, quod omnino non conuenit cum infra scriptis monumentis & confirmatione Lotharij Imperatoris, ex quibus, quomodo se res habeat, certius comprobatur. *Incipit commemoratio traditionum cœnobij siue monasterij S. Mariæ, quod est ad Formpach. Ego Berengerus, Formpachensis cœnobij primus non meis meritis Abbas, & hi, qui mecum congregati sunt fratres, animaduertimus, alterna charitatis & debitæ esse retributionis illos describi, qui primùm, & qui deinceps suæ hereditatis heredem fecerunt Ecclesiam nostram, quæ est ad Forempach consecrata in honore S. Dei Genitricis Mariæ, pariterque loca, à quibus & quomodo ad hanc*